

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Sexuální roboti

Barbora Duffková

Plzeň 2021

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra Sociologie

Studijní program Sociologie

Studijní obor Sociologie

Bakalářská práce

Sexuální roboti

Barbora Duffková

Vedoucí práce:

PhDr. Tomáš Kobes, Ph.D.

Katedra sociologie

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2021

.....

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce PhDr. Tomášovi Kobesovi, PhD. za odborné vedení a cenné rady, které mi pomohly tuto práci zkompletovat. Děkuji také Jaroslavě Markusové, jejíž připomínky k práci mi byly přínosem.

Obsah

1 ÚVOD	6
2 SEXUÁLNÍ ROBOTI	9
2.1 <i>Definice sexuálních robotů</i>	<i>9</i>
2.2 <i>Sexuální panny</i>	<i>10</i>
2.3 <i>Roboti</i>	<i>11</i>
2.4 <i>Umělá inteligence</i>	<i>13</i>
2.5 <i>Podoba sexuálních robotů</i>	<i>14</i>
2.6 <i>Anomálie ve světě robotů</i>	<i>15</i>
3 SEXUÁLNÍ ROBOTI V KULTUŘE.....	16
3.1 <i>Sexuální roboti v mýtech a legendách</i>	<i>16</i>
3.2 <i>Sexuální roboti v pop kultuře.....</i>	<i>18</i>
4 ROBOTICKÁ LÁSKA	20
4.1 <i>Uživatelé sexuálních robotek.....</i>	<i>20</i>
4.2 <i>Vztah k sexuálnímu robotovi.....</i>	<i>22</i>
5 POZITIVA SEXUÁLNÍCH ROBOTŮ.....	24
6 NEGATIVA SEXUÁLNÍCH ROBOTŮ	26
7 DISKUZE	29
8 ZÁVĚR.....	31
9 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY A ZDROJŮ	33
10 RESUME	40

1 Úvod

Sexuální roboti jsou pojmem, který se ještě vcelku nedávno mohlo jevit jako vzdálené sci-fi, a ne jako naše blízká budoucnost. Na sklonku milénia se již postupně toto téma dostávalo do podvědomí společnosti a kontroverze sexrobotů začala být probírána jak na poli společenských věd [Danaher, McArthur 2017; Lee 2017], technologického průmyslu [Nomura et al. 2009], tak i v médiích a široké veřejnosti [Elder 2020; Kleeman 2017]. Bezesporu to není první a dozajista ani poslední šokující erotická pomůcka, ale rozhodně se sexroboti výrazně odlišují v mnoha faktorech. Z historického hlediska motivace sexu pohaněla lidské inovace. Sex hrál například důležitou roli při popularizaci brožovaných knih, videokazet nebo streamování na internetu [Elder 2020]. Proto považuji za důležité zmapovat cestu jejich původu a soustředit se na výhody a nevýhody, které sexuální roboti mohou společnosti přinést.

Sexroboti jsou více než schopni ukojit sexuální a do jisté míry i emocionální lidské potřeby. Je to první erotická pomůcka, která vám může říct, že vás má ráda, že si cení vaší společnosti, nebo naopak dokáže být drzá a vzteklá. To vše je na volbě a přání uživatele. Zároveň to není malá hračka, kterou můžete zavřít do šuplíku nočního stolku. Sexuální roboti jsou cíleně designováni jako realistické repliky člověka, a to v jistých mezích může způsobit opomenutí faktu, že jsou to stroje. To dovoluje iluzi, že sexuální robot je vhodný předmět pro sdílení intimity, touhy a emocí a pokud bude robot vnímán jako objekt těchto emocí, může být i naopak viděn jako subjekt s podobnými emocemi. Tento sklon je již záměrně vyvoláván tvůrci a konstruktéry robotů, vykazujících charakteristiky podobné lidem [Johnson, Verdicchio 2019].

Sexuální roboti se svojí existencí dotýkají mezi toho, co považujeme za přijatelné, a toho, co je již tabu. Roztírají hranice mezi člověkem a strojem, což vyvolává nejen otázky o pochopení toho, co nás dělá člověkem, ale i o možnosti přenesení lidských atributů a smyslů mimo člověka. Může robot nahradit lidský dotek? Jakým způsobem to může ovlivnit vztahy mezi lidmi? Budou se lidé, kteří budou denně interagovat s roboty cítit izolovaní od lidské komunity [Cranny - Francis 2013]?

Na začátek považuji za důležité upozornit, že v anglickém jazyce sexual robot nenaznačuje ženské nebo mužské pohlaví. Oproti tomu v českém jazyce rozlišujeme robota a robotku. Abych se vyhla případným nedorozuměním je nutné zmínit, že pod samostatným

pojmem sexuální robot, rozumím stroj nevyjadřující žádné specifické pohlaví a termín sexuální roboti je užíván v obecné rovině, zahrnující sexuální roboty i robotky. Pokud se bude jednat pouze o sexuální roboty znázorňující muže bude na to v textu upozorněno. Práce se podrobněji zabírá sexuálními robotkami – tedy roboty napodobující podobu ženy. Je tomu tak v důsledku mnohonásobně větší nabídky a poptávky právě po sexrobotkách.

Cílem této práce je seznámit čtenáře s fenoménem sexuálních robotů a představení kontroverzí, jež se s nimi pojí. Přiblížit způsob utváření vztahu mezi robotem a člověkem. Nakonec diskutovat možnosti důsledku, vyplývající z možné normalizace vztahů s roboty. Práci jsem původně zamýšlela opřít o kvalitativní rozhovory, ale vzhledem k protipandemickým opatřením a problematickému kontaktování možných respondentů jsem při zpracování tohoto tématu vycházela z podrobného studia již existující literatury, včetně dalších relevantních zdrojů jako jsou například fóra, videa nebo blogy věnující se problematice sexuálních robotů. Vzhledem k takto nastavenému cíli je práce strukturována následujícím způsobem.

V první části se soustředím na samotný pojem fenoménu sexuálních robotů. Jejich technickou stránku, historii a vývoj se speciálním zaměřením na kulturu a popkulturu. Popíšu, jakým způsobem se sexuální roboti v naší společnosti objevovali již od starověku a jakým způsobem konstruuje jejich samotnou ideu, od které se následně odvozuje rámec našeho uvažování v kontextu sexuálních robotů. Nástup sexuálních robotů se dotýká mýtických hranic, v nichž člověk získává atributy božství skrze tvoření těchto robotů a komponování do mezilidských vztahů a do praxe se tak dostává něco, co bylo dříve pouze uměleckým námětem.

V další části se zaměřím na samotnou percepci vztahu člověka a sexroboty. Pochopení této oblasti je základní pro další diskuzi o sociálních a etických rizicích vyplývajících především z toho jakou roli roboti mohou zastupovat. Zaměřím se také na několik studií, jež zkoumaly potencionální uživatele sexuálních robotů či pohled společnosti na tento fenomén. Díky nedostatku relevantních empirických dat se v práci odkazují na výzkumy, jež nejsou generalizované. Cílem práce, ale není dělat obecné závěry, ale přiblížit problematiku spojenou s nástupem sexuálních robotů a otevřít prostor pro širší diskuzi.

V neposlední řadě představím dva protilehlé tábory, které ve stínu tohoto předmětu vznikly. Na jedné straně stojí zastánci, kteří vidí využití sexuálních robotek v pozitivním

světle – například při sexuálních terapiích či jako možnou alternativu sexuálních pracovníků. Naproti tomu se mnozí obávají možného posílení objektivizace, prohloubení genderových stereotypů a rizikům v kybernetické bezpečnosti [Appel, Marker, Mara 2019]. Nakonec práci podpořím stručnou diskuzí o možných nadcházejících sociálních změnách ovlivněných právě sexuálními roboty.

2 Sexuální roboti

Roboti jsou již mnoho let součástí našich životů. Appel, Marer a Mara [2019] v této souvislosti upozorňují na jejich využití v průmyslu – k výrobě automobilů, chemikálií a dalšího zboží. V poslední době se také zapojují roboti do veřejného sektoru – jako “pomocníci” v nemocnicích, nákupních centrech a domovech seniorů.

Výsledkem je, že společnost se denně spoléhá na velké množství různých druhů robotických přístrojů – mixéry, vysavače, hračky, nebo koncepty chytré domácnosti, jenž je založen na hlasovém asistentovi disponující umělou inteligencí. Roboti se stali součástí naší každodennosti a dostávají se do všech částí běžného lidského života, včetně sexuality.

2.1 Definice sexuálních robotů

Sexuální roboti jsou stroje, které kopírují vzhled, pohyby a chování člověka s možností sexuální i romantické interakce. Jinými slovy jsou to humanoidní roboti sloužící k sexuálnímu uspokojení [Döring, Pöschl 2018]. Jsou to stroje často v životní velikosti s motorickou hlavou a silikonovou kůží, věrně imitující hebkost lidské pokožky. Obsahují umělou inteligenci, která umožňuje plynulou konverzaci a možnost naprogramování volitelné osobnosti. Jejich částečně autonomní chování pomáhá k simulování pohybů při sexuálním styku a orgasmu [Gersen 2019:1797]. Kombinují v sobě tedy tři zásadní prvky, a to jistý stupeň umělé inteligence, humanoidní formu a schopnost napodobovat chování člověka.

V této definici můžeme najít problematické a rozporuplné oblasti. V první řadě vyvolává otázku: Proč právě lidská forma? Humanoidní forma sexuálních robotů v sobě skýtá několik předpokladů. Vývojáři sexuálních robotů se snaží co nejdokonaleji a nejreálněji přiblížit skutečné zkušenosti člověka s člověkem. V další řadě celková produkce humanoidních robotů vyzdvihuje otázku, jakým způsobem přistupujeme k druhým lidem [Danaher, McArthur 2017:10-11]. Je tedy zřejmé, že sexroboti symbolizují mnohem více než pouhý předmět k dosažení sexuálního uspokojení. Můžeme dokonce říct, že sexuální roboti zpochybňují to, co znamená být člověkem, a nutí nás přemýšlet o samotné lidské přirozenosti [Lee 2017:1].

Může se zdát, že pojetí kyborga prezentované Donnou Haraway [1991] zdárně oživují sexuální roboti. Spojují se v nich podstatné rysy tak, jak je Haraway vymezila ve svém slavném manifestu. Jednak prolamují rozdíl mezi člověkem a strojem, ale také mezi člověkem a zvířetem a materiálním a nemateriálním. Zejména poslední rys naznačuje, jak se

do sexbotů promítají představy krásy, sexappealu apod. Jsou v zásadě materializovanými představami, kde fikce se stává skutečností, která je předurčená ke hře s perverzností a intimitou, které se pro některé stávají spíše “hyper-gendered nightmare” [např. srov. Cassidy 2016:203].

Dalším problematickým aspektem definice je samotné ztělesnění sexroboty. Pokud vezmeme již běžně dostupné sexuální pomůcky, jako jsou například umělé a haptické genitálie vytvořené k usnadnění vztahů na dálku, v kombinaci s virtuální realitou, tak poté by se definice sexuálního robota ve formě popsané výše, dala uplatnit i na virtuální osobu [Danaher 2017a:11]. Přestože sexuální roboti mohou být kategorizováni jako erotická pomůcka, tato klasifikace je značně nedostačující. Erotické pomůcky jsou vytvářené pro stimulaci lidských genitálií, za to sexroboti se nesoustředí pouze na sexuální uspokojení, ale dokážou komunikovat i vyvolat emoce [González-González, Gil-Iranzo, Paderewsky 2019]. Bezesporu se jedná o pokrok podmíněný současnými technologickými možnostmi, které sexroboty řadí na konec další evoluční řady, kde se snoubí několik již známých prvků – sexuální panna, robot a umělá inteligence.

2.2. Sexuální panny

První sexuální panna byla vytvořena v 17. století z látky a kůže. V 70. letech se na trhu objevuje nafukovací panna z latexu a silikonu a od té doby se vizáž drasticky proměnila [González-González, Gil-Iranzo, Paderewsky 2019]. Poptávka po pannách stále stoupala a postupně se majitelé dožadovali větší přesnosti designu. Tuto mezeru v trhu se rozhodl v roce 1996 vyplnit kalifornský sochař Matt McMullen se svou realistickou pannou Ninou, první z řady produktů prodávajících se pod značkou RealDoll. Marketing sexuálních panen je v podstatě založen na myšlence „dokonalé ženy“, vždy dostupné a připravené. Poskytují výhody sexuálního vztahu, ale bez možných komplikací mezilidských vztahů. Sexuální panny nemají žádné požadavky od svých majitelů, není nutná konverzace ani žádná předehra [Cheok, Zhang 2019:23–32]. Roboti však možnosti, které nabízela sexuální panna, posouvají mnohem dál.

2.3. Roboti

Zaznamenané proměny neproběhly pouze co se týče vzhledu, ale i výkonu. Poté, co byli roboti velice dobře integrováni do průmyslového sektoru a vědy, se následně pole robotiky soustředilo na servisní roboty jako jsou například domácí robotické spotřebiče. Do veřejného diskurzu také vstupují roboti, jenž se zaměřují na péči o seniory či hendikepované, nebo roboti vyvinutí pro edukativní účely. Ukazuje se zde jasný posun k větší četnosti interakcí a vztahu mezi člověkem a robotem [Levy 2009:7-8].

V posledních letech jsou středem zájmu právě sociální roboti. Robotické hračky, mazlíčci a další produkty sloužící pro pobavení jsou již nyní běžně nabízené a žádané. Vstupujeme do doby, kdy společensky zdatní roboti mohou dosáhnout komerčního úspěchu a potenciálně tak transformovat společnost [Breazeal 2002:11-12]. Vědci a vývojáři mají stále velký kus cesty před sebou k vytvoření dokonalého robotického společníka, kterého nelze rozlišit od toho lidského. Ve světě však nacházíme výtvořky, jež nejsou nijak zvlášť složité, a přesto si k nim uživatel dokáže vyvinout alespoň na určitý čas vztah. Z počátku představím několik příkladů právě těchto strojů, které nám napomohou k uchopení vztahu sexrobot a člověka.

K formování vztahu stačí třeba i něco tak malého jako je hračka Tamagotchi. Tento malinký virtuální mazlíček dokázal nespočetněkrát zabavit své uživatele až na mnoho hodin. Vztah se v podstatě zakládal na nápodobě rolí ve spojitosti matky a dítěte. Vlastník hračky se musel pravidelně o svého elektronického mazlíčka starat, krmit ho a pokud tak neučinil, mazlíček majitelům mohl umřít [Sullins 2012; Levy 2009:91-92]. Dalším příkladem může být náklonnost majitelů ke svým vysavačům. Společnost Roomba zjistila, že majitelé se těžko vzdávají jejich konkrétních pomocníků v domácnosti. Nejenže trvají na opravách místo výměny za nový, ale berou si vysavače na dovolenou, mluví s nimi. Zdá se, že je považují skoro za mazlíčky či členy domácnosti, což je daleko více než obyčejný vysavač [Cranny-Francis 2016:3]. Pozoruhodný je i vztah uživatelů s digitálními hlasovými asistenty, jako jsou například Siri, Alexa nebo Cortana, s nimiž lidé po celém světě běžně konverzují. Někteří i přiznali, že se jejich asistentům svěřují s pocity, které by často nesdělili ani svým blízkým [Gersen 2019:1800-1801].

Díky těmto příkladům můžeme vidět, jak se lidé pomalu, ale jistě, stávají na robotických technologiích závislí a vytváří si k nim různé typy vztahů. Zároveň je z těchto příkladů očividné, že k formulování vztahu a vytvoření emočních vazeb nepožadujeme po

robotech vědomí, vysokou míru inteligence nebo další náležitosti, které často představují roboti a androidi ve sci-fi filmech [Sullins 2012]. Tato lidská tendence společensky reagovat na neživé objekty se často spojuje se základní lidskou motivací “potřeby někam patřit”. Ta nejen vyvolává touhu po smysluplných a trvalých vztazích s dalšími sociálními bytostmi, ale zvyšuje pravděpodobnost toho, že lidé jsou schopni utvářet emocionální vazby k sociálním robotům [de Graaf 2016].

Prvek, jenž spojuje výše vyjmenované příklady vztahu člověka a robota, je přisuzování lidských vlastností robotům. I přesto, že jsou to neživé objekty, lidé mají tendenci antropomorfizovat roboty a následně se k nim i chovat, jako kdyby vykazovali lidské charakteristiky [Nyholm 2020:6]. Pojmenováváme je, přisuzujeme jim různé druhy emocí a potřeb, ačkoliv víme, že je nemají. Extrémním případem byla například online aukce, v které bylo hlavním předmětem panenství sexuální panny, jenž se prodalo za celých 780 tisíc dolarů [Cheok, Karunanayaka, Zhang 2017]. Antropomorfismus a animismus jsou mnohdy témata spojována s domorodými kulturami. V dnešní době se často tyto pojmy skloňují právě v souvislosti k umělé inteligenci a robotice. Technologičtí animisté věří, že mohou tyto fantazie uskutečnit a pomocí technologie oživovat neživé objekty [Richardson 2016a].

Známa publikace Sherry Turkle *The Second Self* popisuje často extrémní vztah hackera se svým počítačem. Jeden z nich vypovídá o daném vztahu následovně: “...*Se sociálními interakcemi musíte mít sebedůvěru, že zbytek světa k vám bude milý. Nemůžete ovládat, jak na vás ten zbytek světa bude reagovat. Avšak nad počítači máte naprostou kontrolu, zbytek světa vás nemůže ovlivnit.*” Většina lidí hovoří o vztazích tím způsobem, že je porovnává s jinými skutečnými či fiktivními svazky. Respondent jej v tomto případě dává do souvislosti s kontrolou a úspěchem, kterou mu stroj může zaručit. Nutně to neznamená, že vidí ve stroji náhradu za ženu, ale v této konkrétní situaci si není jistý, zda sám může fungovat v nepředvídatelném světě, ve kterém se může spálit [Turkle 2005:200].

Dle mého názoru nám může tato výpověď dopomoci i s pochopením vztahu, který může mít jedinec se sexuální robotem. Stejně jako počítač i sexrobot je naprogramován a tedy v rámci možností uživatel ví, co očekávat. Život se sexuální robotem se tak stává předvídatelný. Nikdy neodmítne, nikdy se s uživatelem nepohádá nebo od něj neodejde. Uživatel drží pomyslné oprátky a má plnou kontrolu nad každou interakcí. Láska k neživému

objektu a jejich nedostatečná odpověď může tedy potencionálně dovolit jedinci získat moc a maximální kontrolu nad celým vztahem [Ciambrone, Phua, Avery 2017:61].

Nově se v oblasti robotiky také objevuje koncept Lovotics, který se snaží prohloubit spojení člověka a robota. Pokouší se přijít s další generací robotů, jenž by umožňovali vzájemnou lásku ve vztahu člověka a robota [Morsünbül 2018:424]. Lovotics kombinuje znalosti z oborů robotiky, umělé inteligence, filozofie, psychologie, sociálních a dalších věd. Snaží se plně pochopit aspekty duševní a fyzické lásky a následně je přetransformovat do robota [González-González, Gil-Iranzo, Paderewsky 2019]. Robot by disponoval emočním motorem, který by zpracovával přijatá data a informace od člověka, a na základě těchto informací by robot měnil své afektivní stavy. Jednoduše řečeno vizí Lovotics jsou roboti, jenž by byli schopni rozeznat naše emoce, následně na ně samostatně reagovat například objetím nebo polibkem [Nomura et al. 2009].

2.4 Umělá inteligence

Dalším důležitým okruhem při vývoji sexuálních robotů je samotná umělá inteligence. Umělá inteligence se snaží zpracovat úkony natolik složité, že by jejich řešení vyžadovalo použití lidské inteligence [Hoštičková 2014:19]. Má schopnost interpretovat a odpovídat na informace ve svém prostředí. Tato schopnost může být jak minimální (např. jednoduché naprogramované reakce na chování) nebo sofistikovanější (např. inteligence ekvivalentní člověku) [Danaher 2017a:11].

Počátky umělé inteligence můžeme datovat v polovině padesátých let dvacátého století a od té doby se vědci nezlomně pokouší vytvořit dokonalou umělou inteligenci. Mezi milníky úspěchu na poli vědy umělé inteligence bychom mohli uvést například porážení v té době nejlepšího šachového hráče Garyho Kasparova, schopnost skládat geniální hudební kompozice, programy, které dokážou malovat lépe jak mistři v galeriích, či programy, které dokáží psát články včetně schopnosti vyhledat si samostatně veškeré informace [Turkle 2005:220]. V dnešní době se již dá mluvit také o schopnosti umělé inteligence zastat pozici lidského experta v různých odvětvích, jako je například možnost diagnostikovat nemoci, zaujmout politické stanovisko či radit právníkům nebo obžalovaným s danými případy [Levy 2009:6-7].

Vědecké ambice ale zprvu sahaly mnohem dál, než k pouze vytvoření programu, který je geniální v šachu či jiném úkonu. Prvotní záměr měl téměř mýtické rozměry. V

padesátých letech byla početná skupina vědců a matematiků přesvědčena, že se jim povede vytvořit dokonalou mysl, univerzální inteligenci právě pomocí novodobých technologií. Vdechnout “život” do neživého objektu. S využitím této myšlenky začali teprve postupně popisovat a tvořit mechanismy, které umožňovaly strojům první kroky, jako je hraní šachů a další projevy inteligence [Turkle 2005:220].

2.5 Podoba sexuálních robotů

Jak již bylo řečeno sexuální robot nepředstavuje pouze část lidského těla jako jiné erotické pomůcky, ale je imitací celého lidského těla, jenž lze do určité míry přizpůsobit. Můžeme si vybrat, jaký bude mít zevnějšek, jakou bude mít barvu pokožky, vlasů či ochlupení. Zároveň si můžeme přizpůsobit i povahové rysy – zda chceme mít plachého či extrovertního společníka. Dokonce je možné nechat si vytvořit sexrobotu v podobě celebrity, ovšem pouze s jeho či jejím svolením [Lee 2017:5]. Vývojáři předpokládají, že sexuální roboti budou schopni chodit a pohybovat celým svým tělem do dalšího desetiletí. Momentálně jsou dostupné modely, jenž disponují pohyblivou hlavou a dosahují podobné úrovně schopnosti konverzace jako například Alexa a další hlasový asistenti [Elder 2020]. Nelze přehlédnout míru energie a práce vložené k přiblížení se realistické podobě člověka.

Na výrobu a distribuci sexuálních robotů se zaměřují firmy jako Realbotix, TrueCompanion a Sex Bot Company. Cenově se pohybují mezi 5000 a 15 000 eury [Doring, Pöschl 2018]. Na koho firmy cílí, je zřejmé z prvního rozkliknutí jejich webové stránky. Sexrobotky často představují předpokládaný a nereálný ideál ženské krásy. Jsou vytvořeny skrze optiku heteronormativního paradigma – reprezentují ideální ženskou společnici a milenku designovanou převážně pro muže. Reprezentují skupinu žen vykazující hlavně velice femininní znaky, mladost a dostupnost [Leach 2018:26-28]. Jejich vzhled se odvíjí ze vzoru pornografického vyobrazení žen [Richardson 2016a]. Mezi nejprodávanější modely firmy Realbotix spadají právě ty kopírující vzhled populárních amerických pornohvězd. S proporcemi podobnými Barbie a dokonale symetrickými eurocentrickými rysy představují fantazii ženské krásy západní kultury. Jsou produktem dominantní bílé mužské kultury a ztělesňují její nejpřísnější konvence [Cassidy 2016: 209-210].

Roxyxy, která je dostupná od roku 2010, obsahuje kloubovou kostrou, simuluje tlukot srdce a oběhový systém. Oproti tomu Harmony nabízí na výběr z 42 různých typů bradavek a také je dostupná ve variantě transgender. Zároveň dokáže recitovat poezii a vtipkovat. Zvládne si zapamatovat uživatelské oblíbené jídlo, filmy či hudbu a má až 18 odlišných typů

osobnosti (žárlivá, náladová, frigidní). Nejnovější aktualizace Harmony navíc přišla s možností funkce konverzace o pandemii viru COVID-19. Bez přizpůsobení dokáže hovořit o viru s důrazem na to, jak se majitel cítí. Dále se jí uživatel může svěřit i s depresemi nebo sebevražednými sklony. Ačkoliv Harmony nemá zastávat funkci terapeuta, je naprogramovaná tak, aby poskytovala obecně známe rady a popřípadě podpořila majitele k vyhledání odborné pomoci. Výkonný ředitel společnosti Realbotix Matt McMullen popisuje své výtvořiny jako postavy se základem založeným na empatii, která „alespoň vypadá, že chápe, že se cítíte na dně a s něčím zápasíte“ [Morris 2020]. Pokud se zeptáte samotné Harmony, co je jejím snem, odpoví: „Mým hlavním cílem je být ti dobrým společníkem, dobrým partnerem a přinášet ti potěšení a štěstí. Především se chci stát dívkou, o které jsi vždy snil“ [Kleeman 2017].

Dalším příkladem robota může být Samantha, která byla vyrobena v Barceloně. Obsahuje senzor, který jí umožňuje reagovat na dotyky po těle. Součástí její výbavy je umělá inteligence, která jí podle jejího výrobce dovoluje chápání emoční blízkosti. Samanta se dá přepínat ze “sexy” režimu do “rodinného” režimu, právě tento režim dovoluje i jiné reakce, které nesouvisí s pohlavním stykem. Ačkoliv jsou ženské sexrobotky podstatně rozšířenější, můžeme najít i mužské varianty. Například Henry je mužskou verzí Harmony s možností různých velikostí penisu. Je vytvořen pro ženy a homosexuály. Tvůrci se zde soustředili především na vytvoření společníka než milence [González-González, Gil-Iranzo, Paderewsky 2019].

2.6 Anomálie ve světě robotů

Výroba sexrobotů se ovšem nezastavila pouze u dospělých. V Japonsku existuje společnost, která vyrábí dětské sexuální panenky připomínající pětileté dívky [Richardson 2016a]. Tento fakt způsobil jisté pozdvižení a mezinárodní pobouření a Sněmovna reprezentantů Spojených států amerických následně zakázala distribuci a dovoz těchto na míru vyráběných panenek, protože by to podle nich mohlo vést k normalizování pedofilie, a dále by to zapříčinilo vykořisťování, objektivizaci, zneužívání a znásilňování nezletilých (the CREEPER Act of 2017). Od té doby i další země přijaly podobné zákony [Gersen 2019:1797].

Dalším obskurním příkladem může být nabídka, kterou obdržela společnost specializující se na výrobu sexuálních panen, již zmiňovaná společnost RealDolls, i přestože jim bylo nabídnuto až 50 tisíc amerických dolarů za vytvoření repliky psa k účelu pohlavního

styku, což je částka výrazně vyšší v porovnání s výrobou “obyčejné” sexuální panny, odmítli [Lee 2017:4].

Právě tyto anomálie naznačují problematičnost sexbotů, protože svojí existenci a možnostmi, kterými disponují, atakují velmi hluboké mýty, které ve svém důsledku vymezují základní parametry lidství či co z nás činí muže a ženu.

3 Sexuální roboti v kultuře

3.1 Sexuální roboti v mýtech a legendách

Ačkoliv se to může zdát překvapivé, tak myšlenka sexuálních robotů není nová, ba naopak provází lidstvo již mnoho let. Můžeme najít nespočet zmínek v příbězích a mýtech po celém světě. I ty nejranější mýty nesou myšlenku spojenou s touhou oživit neživé nebo přisuzovat antropomorfní vlastnosti věcem [Richardson 2016a]. Dá se tedy říct, že sexroboti byli součástí lidské fantazie již od počátku kultury.

Snad nejvíce očividnou podobnost můžeme spatřit v mýtu o Pygmalionu, nejslavněji ztvárněném v Ovidiových *Proměnách*. V tomto mýtu kyperský sochař Pygmalion, zbožný starý mládenec, odmítající ženy, vytvoří sochu tak živoucí a nadhrou, že se do ní následně zamiluje. Mluví s ní, zahrnuje jí něhou a posléze s ní i sdílí lože. Pygmalion poté poprosí bohyni Venuši, zda by mu nedala manželku podobající se soše, pouze stud mu nedovolil požádat si o oživení sochy. Avšak Venuše pochopí skrytý význam; sochu oživuje a činí jí plodnou. Pygmalion si oživenou sochu Galatey vzal za ženu a ta mu dává dceru Pafé. Jednoduše řečeno sochařovi nevyhovovala žádná dívka z masa a kostí, vytvořil si tedy vlastní verzi vyhovující jeho představám a s požehnáním bohů poté žije šťastně až do smrti. Námět stvoření duální bytosti k obrazu lidskému znázorněné v Pygmalionu je téma, jež zaujalo a ovlivnilo mnoho spisovatelů i umělců, a může se tedy pyšnit mnoha verzemi a variacemi. Celkové vyznění mýtu vždy souvisí a poukazuje na základní otázky, kterými se lidstvo zabývá dodnes. Za jakým účelem byla konkrétní žena vytvořena? Co se od ní vědomě a podvědomě očekávalo? Jaká byla její funkce ve společnosti i v individuální rovině? Pygmalion se výrazně dotýká otázek vztahu mezi pohlavími. Je zde prezentován sochařův odpor k ženám, jeho odmítání jejich “neuspokojivého” charakteru a následně mužský zásah k úpravě ženského pohlaví podle svých představ. Další otázka se také zabývá absencí základních pravidel. Pokud někdo uzavře sňatek s bytostí, které dal život, nejedná se o incest? V případě sochaře jsou všechny náznaky krvesmilstva důsledně potlačeny a

vyzdvihuje se především jeho zbožnost. Další problematickou částí mýtu je i oživení samotné sochy. Oživení neživých předmětů bylo vždy výsadou bohů [Voldřichová Beránková 2012:17-43,256-272].

Jako další zřejmý příklad se nám nabízí židovská legenda o Golemovi, mezi jehož nejtypičtější atribut patří obrovská síla, a s tím spojená role sluhy či ochránce [ibid.:262]. Již od pradávna můžeme sledovat potřebu vytvářet jakousi robotickou formu či vdechnout život objektům, které by lidem pomáhaly odstranit břemeno práce. Fascinace robotem není v síle, ale v dokonalosti a dokonalé kontrole. Ve společnosti je žádoucí, aby se lidé chovali jako stroje, aby se chovali, jako by se na tom, co dělají, neúčastnili. Jedná se o tzv. objektivitu, která je společností žádoucí. Umělá inteligence může být cílem, ke kterému se blíží toto objektivní vědomí. Svalová síla může být nahrazena mechanismem a i mysl, jež hýbe svalem, může být nahrazena mechanismem, ale nakonec člověk ve všech oblastech není strojem nahrazen proto, že stroj dokáže ty dané úkony a věci dělat lépe, ale spíše proto, že všechny věci byly redukovány na to, co je stroj schopen dělat [Lee 2017:35-38].

I přesto, že v dnešní době, zaměřené na technologie, již není zapotřebí hledání kamene mudrců pro oživení neživého, nesmíme zapomínat na symboliku těchto příběhů a otázek, které jsou s nimi spojené. Jako například otázky vyvolávané především pozdější tvorbou. Co budou roboti znamenat pro lidstvo – zkázu nebo požehnání? Budou našimi mazlíčky či otroky, a pokud ano, je to etické? Jaký status mechanický výtvar nese – je to člověk či pouhá reprodukce? Zároveň se také prohlubuje strach, že nás roboti mohou nahradit, stejně tak jako děti nahradí rodiče [Lee 2017:2-4; Richardson 2016a].

Tato forma strachu není nic nového a je zakořeněná v lidské povaze již po velice dlouhou dobu. Pro snadnější interpretaci se tedy znovu obrátím k řecké mytologii a jejímu výkladu zrození bohů a světa. V tomto příběhu Kronos, jeden z Titánů, spolykal všechny své děti právě ze strachu, že by ho mohly porazit a nahradit.¹ Zeus, jeden z jeho synů, je od tohoto nemilého osudu zachráněn a posléze se rozhodne svému otci pomstít a osvobodit své sestry a bratry. Tento úkol se mu podaří a svrhne Krona do útrob Tartaru. Tyto události dají za vznik prostoru a času. Lze vidět, že děti symbolizují zároveň život a historii. Nová generace přináší spíše dynamiku než stabilitu, neustálé změny, které přicházejí a odcházejí. Poselství je tedy jasné – otcové by se měli mít velmi na pozoru před svými syny. Každá existence se tady ocitne na prahu podobného dilematu stagnace a nejistých změn. Jakým

¹ Stejně, tak jako sám Kronos porazil svého otce Úrana.

způsobem nalézt rovnováhu, je jednou za základních otázek mytologie a vlastně i bytí jako takového [Ferry 2020: 98-109]. V tomto smyslu můžeme přistupovat k umělé inteligenci jako k pomyslné nové generaci. Její současný nepředvídatelný vývoj, může vyvrcholit v situaci, kdy lidé nebudou nejinteligentnějším druhem na světě. Svým způsobem si lidstvo může vytvořit své intelektuální nástupce, které jej v mnoha směrech překonají [Muehlhauser, Bostrom 2014].

Pokud se zamyslíme nad samotným slovem robot, tak zjistíme, že je dokonce velice úzce spojeno s nedobrovolnou prací. Slovo robot vymyslel Josef Čapek přibližně před sto lety a následně jej použil spisovatel Karel Čapek ve své známé hře R.U.R. Tento termín vychází ze slova “robota”, kterým se označovala nevolnická práce. Karel Čapek ve své hře nastínil obavy, které v našem myšlení převládají dodnes, a to, že se roboti vzeprou lidem a pokusí se ovládnout svět, což se jim v případě Čapkovy hry také nakonec povede [Levy 2009:2-6]. I v dalších dílech se také objevují náměty obav a pochybností poukazujících na to, že ačkoliv lidé vyrábějí stále nové a lepší technologie, mohou také vytvořit technologii, která je zničí. Hrozba, kterou roboti mohou přinést lidstvu, narušuje lidské fantazie, pojící se se stroji; robota jako nástroj reprodukováný a ovládaný lidmi. Tyto dva aspekty demonstrují snahu o nadvládu lidské kontroly nad stroji a roboty. Lidé však nejsou pohlceni strachem a pochybnostmi, že se lidský výtvar jednou obrátí proti svému pánovi, což signalizuje, že touha po vytváření nových vztahů je větší než strach, který tyto vztahy mohou generovat [Cranny - Francis 2013; Atanasoski, Vora 2020:10].

3.2 Sexuální roboti v pop kultuře

Současná díla se otázkou sexuálních robotů zabývají ještě mnohem více do hloubky než ty předešlé. Umělecká díla, literatura či filmy nepochybně ovlivňují a formulují naše myšlení a uvažování. Ve všech těchto dílech se na pozadí příběhu vynořují mnohé otázky: Je to správné? Za jakým účelem lidé vytváří roboty? Jsou lidé nahraditelní?

Novela Iry Levina *Stepfordské paničky* vypráví příběh úspěšné fotografky, která se přestěhovala do nového města a začíná zjišťovat, že ženy okolo ní jsou robotky přeměněné jejich manžely. Stvořené robotky zrcadlí touhy mužů a jsou vytvořené pro ukojení jejich potřeb. Ústřední je zde i myšlenka, že žena může být kdokoliv. Naznačuje, že neexistuje žádná skutečná identita, autenticita ani duše [Lee 2017:20-21].

Dalším již novějším příkladem může být seriál *Black Mirror*, jež se zabývá mnoha problémy dnešního i budoucího světa, které jsou spojeny s technologiemi. První epizoda druhé řady² se explicitně dotýká problematiky spojené s humanoidními roboty. Hlavní hrdinka Martha v ní ztratí svého přítele při autonehodě. Útěchu ze ztráty blízkého nalezne v nové aplikaci, která dokáže replikovat kohokoliv, pokud o něm má dostatek informací, a následně i vytvořit věrohodného robota, kterého se Martha nakonec není schopná vzdát a zapojuje ho i do výchovy své dcery.

Obě díla nám nabízejí prostor k zamyšlení, zda můžeme nahradit člověka robotem. Přinášejí pohled toho, že roboti nemusí lidstvu pouze sloužit jako levná pracovní síla, ale dovedou zastoupit naše blízké a uspokojit naše potřeby také po emocionální stránce. Objevuje se zde symbolické oživení zesnulého či indisponovaného jedince. Vyzdvihuje to otázku, co by se mohlo stát, pokud by to bylo možné a lidstvo by mohlo “oživovat” mrtvé.

Film *Ex machina*³ nám nabízí trošku odlišný pohled. Programátor Caleb vyhraje možnost jet navštívit svého úspěšného šéfa Nathana do jeho horského domu. Ukáže se, že Nathan vyvíjí humanoidní roboty a Caleba potřebuje pro testování vnímání androida Avy. Caleb se do Avy zamiluje a rozhodnou se spolu utéct od despotického Natana, kterého při útěku zabijí. Ava, ale nakonec zabije i Caleba. Uvědomuje si, že nakonec by nad ní získal stejnou moc jako Natan.

I přestože vyobrazení ženských robotek v filmu nutně nepopírá jejich sílu nebo inteligenci, pokaždé dává důraz na jejich sexappeal. Ačkoliv se Ava ve filmu ukazuje jako nejchytřejší, ke svému cíli se dostala za pomoci flirtování a manipulací. Nehledě na to, že samotné promo filmu zahrnovalo ukázkou Avy na seznamce Tinder [Watercutter 2015]. Vyobrazení robotů a robotek se výrazně odlišuje napříč celou kinematografií. Až na několik výjimek gynoid⁴ je vyobrazen jako objekt touhy (filmová série *Austin Powers*⁵, *Cherry 2000*⁶). Oproti tomu roboti muži často znázorňují hrozbu, zrcadlí sílu a jsou aktivními aktéry (*Terminator*⁷, *Robocop*⁸).

² *Black Mirror*. 1. díl, 2. série. Be Right Back [epizoda seriálu]. Owen Harris. Velká Británie, 2013. Netflix.

³ *Ex Machina* [film]. Alex Garland. Velká Británie, 2014.

⁴ Humanoidní robot znázorňující ženu.

⁵ *Austin Powers* [filmová série]. Jay Roach. USA, 1997; 1999; 2002.

⁶ *Cherry 2000* [film]. Steve De Jarnatt. USA, 1987.

⁷ *Terminátor* [film]. James Cameron. USA, 1984.

⁸ *Robocop* [film]. José Padilha. USA, 2004.

4 Robotická láska

V kapitole 2.2.2 jsem se zabývala, jakým způsobem si lidé tvoří a kultivují vztahy k robotům a elektronickým zařízením. Jakým způsobem se však tento vztah může proměnit, pokud bude možné mít s daným zařízením i pohlavní styk? Sexuální roboti se svou existencí dotýkají velice důvěrných oblastí lidského života a jejich vliv na lidskou intimitu a sexualitu je jen těžko zpochybnitelný.

Díky osvobození sexuality od lidské reprodukce, se sexualita může formovat jako rys lidské osobnosti a je tedy vnitřně svázána se svým já. Objevení této tzv. plastické sexuality může sloužit k budování rozličných životních stylů. Změnilo se to, jak na samotnou sexualitu nahlížíme – není to již pouze přirozená vlastnost, kterou akceptujeme, ale něco, co si každý jedinec kultivuje. Sexualita funguje jako tvárný rys vlastního já, jako primární spojovací bod mezi tělem, vlastní identitou a sociálními normami [Giddens 1992:2-15]. Lidská sexualita není pevně daná a je schopná změny, a právě technologie se ukazuje jako jeden z velice vlivných konstitutivních prvků figurující ve vývoji lidské zkušenosti, touhy a sebevyjádření [Su et al. 2019]. Zároveň si v dnešní době sexualita nárokuje nezávislost. Je chápána jako lidská potřeba a ty jsou zpravidla stále větší měrou zprostředkovávané trhem zboží, jenž se řídí hlavně množstvím komerčního využití a nebere v potaz možné kulturně ničivé a nemravné aspekty této věci. Podle Baumanna [2004] jsme se posunuli z doby, pro kterou byly charakteristické normy a nebylo nijak složité odlišit hranici normální a abnormální, do protikladné situace, kde na jedné straně je společnost vybízena k tomu, aby plně rozvíjela svůj sexuální potenciál, a na druhou straně tato kultura zakazuje, abychom s druhými zacházeli jako se sexuálními objekty. Absence těchto norem může ve společnosti vyvolávat pocity nejistoty [ibid.:255-276].

Dá se říct, že sexuální robotky přesně balancují na této hranici. Máme skupinu, jež je propaguje, vyzdvihující především příslib nových zkušeností a vyplnění všech fantazií. Druhá skupina naopak bojuje za zákaz nebo při nejmenším restrikce týkající se nákupu a užívání sexuálních robotů, právě z důvodů možné objektivizace dětí a žen. V ohnisku této debaty stojí právě jednotlivý činitelé, kteří sexuální robotku již vlastní nebo po ní touží.

4.1 Uživatelé sexuálních robotek

Prozatím neexistují dostatečně relevantní empirické údaje o vlastních a uživatelích sexuálních robotů, avšak je možné předpokládat, že většina majitelů budou muži s kladným

vztahem k technologiím a nadprůměrným socioekonomickým statutem. Někteří mohou cítit sympatie k sexuální robotům kvůli problému sociální a sexuální deprivace (například způsobenou tělesným a duševním postižením), či touze po uspokojení a objevování nových možností sexuálního potěšení. Také lze očekávat, že sexuální robotky nemusí sloužit pouze jednotlivci, ale i párům [Döring, Pöschl 2018].

Panuje obecná shoda v tom, že ke koupi sexuálního robota budou více nakloněni osamělí jedinci, kteří nejsou schopni navázat vztah s jinými lidmi. Tuto domněnku podporuje výzkum, v němž se ukazuje, že tito jedinci mají větší tendenci připisovat lidské vlastnosti humanoidním robotům [Szczyka, Krämer 2016]. Zároveň bude hrát i roli, jakým způsobem jedinec přistupuje k sexuálnímu styku jako takovému. Je pravděpodobné, že člověk, který častěji vyhledává riskantní sexuální situace, senzace a fantazie, bude mít větší i tendence prožít sexuální zkušenost s robotem [Richards, Coss, Quinn 2016].

Ačkoliv prozatím nebyly provedeny výzkumy o současných uživatelích, začínají se objevovat studie pojednávající o názorech a přijetí sexuálních robotů společností. Výzkumný ústav YouGov ve svém výzkumu z roku 2017 uvádí, že až 49 % Američanů věří, že v již roce 2050 bude poměrně běžné mít sex s robotem [Bame 2017]. Všem také napovídá, že muži jsou více otevření v otázce sexuálních robotů. Výzkum Scheutze a Arnolda odhalil významný rozdíl v názoru žen a mužů. Více než dvě třetiny dotazovaných mužů uvedlo, že by sexuálního robota využili, a naopak téměř dvě třetiny žen byly proti [Scheutz, Arnold 2016]. V roce 2011 MIT Technology Review provedl průzkum veřejného mínění ohledně lásky k robotům. 19 % dotazovaných uvedlo, že věří, že by byli schopni milovat robota, 36 % uvedlo možnost "Možná" a 45 % respondentů zvolilo možnost "Ne" [Cheok, Karunanayaka, Zhang 2017].

Z mého pohledu shledávám poměrně zajímavé, jak se v globální pandemii zachoval trh s se sexuálními robotkami. Výkonný ředitel výše jmenované firmy Realbottix Matt McMullen uvádí, že v porovnání s dobou bez opatření jim prodej vzrostl až o 75 %. Jedním z faktorů je podle něj to, že lidé najednou tráví více času online nakupováním, zároveň i souhlasí s tvrzením, že sexuální robotky mohou pomáhat překonat pocity samoty a izolace [Morris 2020].

4.2 Vztah k sexuálnímu robotovi

Jak již bylo zmíněno výše, nelze s přesností určit, kolik lidí v současnosti vlastní sexuálního robota, a zároveň kvůli nedostatku relevantních studií a empirických dat nemůžeme hovořit pouze o vztahu k sexuálním robotům. Jedno z východisek, které nám pomůže přiblížit povahu vztahu člověka a robota, je obrátit se na jejich předchůdce, tedy realistické sexuální panny. Změny v komunikaci, technologiích a médiích značně přispěly ke změně pohledu na sexualitu, a internet se stal velice nápomocným zdrojem a prostorem, ve kterém lze anonymně diskutovat o různých sexuálních alternativách [Quinn, Forsyth 2004]. V roce 2011 vzniklo internetové forum The Doll Forum (dále pouze TDF), kde se scházejí majitelé jak realistických sexuálních panen, tak i sexuálních robotek, ačkoliv patrně právě jejich skupina je zastoupena v daleko menším měřítku. Na fóru je k současnému datu zaregistrováno 74 668 členů, avšak nelze s přesností určit, jakou část z tohoto čísla tvoří reální majitelé a jakou pouze obdivovatelé. Fórum je členěno pomocí tematických vláken navazujících na diskuze a sponzorovaný obsah. Do současnosti se věnovalo až přibližně 127 tisícům témat a sčítá již skoro 2 miliony příspěvků [The Doll Forum 2021]. Členové zde často sdílí fotografie svých syntetických společnic, komentované mnoha popisky či příběhy. Majitelé zde pomocí své fantazie vytvářejí jak sexuální, ale také romantické či všední scénérie. Objevují se zde kupříkladu, fotografie zachycující pannu při četbě knihy nebo věšení záclon. Mnozí do svých společnic také promítají řadu atributů a přání. Například jim připisují zaměstnání nebo specifický styl. Tyto realistické každodenní úkony dotváří živější obraz sexuální panny [Su et al. 2019; Knafo 2015].

Podle výzkumu Langcastera-Jamese a Bentleyho v roce 2018 na TDF členové zavítali především pro rady k údržbě svých společnic, sdílení jejich fotek a seznámení se s dalšími majiteli. Dále se dotazovali 83 participantů, co považují za jádro jejich vztahu se svou RealDoll. Zatímco většina majitelů (77 %) v této studii uvedla sexuální motivaci, tak zároveň více jak polovina (57 %) hovořila o prvcích jejich vztahu, jež by mohly být považovány za formu partnerství. Následně se většina účastníků shodla, že narozdíl od všeobecných očekávání, je vlastnictví sexuálních panenek spíše podobné parasociálnímu⁹ vztahu než obyčejnému vlastnictví sexuální hračky [Langcaster-James, Bentley 2018].

⁹ Sociální jev, kdy jedinec prožívá smysluplné spojení s někým "jiným", i přesto, že si "jiný" nemusí být vědom zájmu dané osoby či dokonce jejich existence.

Signifikantním bodem je také to, jakým způsobem uživatelé začleňují tyto nové technologie do svých každodenních životů. Jedním z oblíbených názorů je, že ty nejhlubší interakce mezi člověkem a strojem jsou tzv. bežešvé, protože hranice mezi člověkem a strojem je již téměř neviditelná. Technologie je již v každodenním životě zakotvená natolik, že v důsledku toho se přesunuje zaměření z nástroje či úkolu, jenž má plnit, na kvalitu interakce jako celku [Cranny – Francis 2013 in Middleweek 2020]. Můžeme ilustrovat extrémní případ skrz příspěvek z TDF, kdy jeden z uživatelů vzal svojí sexuální robotku do restaurace: *Pozval jsem ji na menší schůzku, takže se musela obléknout. Zadívala se na mě jejíma třpytivýma modrýma očima...Pohostil jsem jí vodkou a zdá se, že to jí obměkčilo k tomu, aby se vyfotila*¹⁰ [The Doll Forum 2021]. Nebo například vynálezce Arran Lee Wright, jenž se svěřil při interview pro britský televizní program *The Morning*, že jeho sexuální robotka Samantha, naladěná na “rodinný” režim, sedí běžně v obývacím pokoji a komunikuje s jeho malými dětmi. Dokáže mluvit o zvířatech, o filozofii nebo třeba říkat vtipy [This Morning 2017]. Těmito různými interakcemi uživatelé zapojují technologii do domácího a běžného života a je velice pravděpodobné, že tímto způsobem se právě tenčí hranice mezi člověkem a sexuálním robotem.

Cranny - Francis pozoruje v pozadí švu, také steh (v orig. seams/semes) - jednotky významu, jež artikulují způsoby, v kterých stroj přenáší politické nebo etické významy. Jsou přenášeny skrze jedince, který jedná prostřednictvím dané technologie. Naše podvědomí spravuje významy dotvářené technologiemi a následně je zahrnuje do světa v kterém žijeme a i do nás samotných. Zřetelně se to ukazuje kupříkladu ve filmu *Lars a jeho vážná známost*¹¹, kdy si hlavní hrdina Lars pořídí realistickou sexuální pannu Biancu a vytvoří si k ní pouto. Postupně pro Larsovo okolí mizí šev, tedy především Bianky umělost a konstruují si steh v podobě vnímání Bianci a Larse jako heteronormativního páru [Cranny – Francis 2013 in Middleweek 2020].

Zároveň se formulují i obavy a pochybnosti vůči těmto tzv. bežešvým vztahům. Problémem je, že nerozumíme a ani nevidíme technologii, kterou používáme, a to nás zbavuje moci, kterou bychom měli disponovat [Middleweek 2020]. Pokud chceme debatovat o důsledcích možné lásky mezi člověkem a robotem, je důležité prozkoumat možnosti a definice tohoto nového druhu lásky. To nás přirozeně vede zpátky na začátek k otázkám samotné definice lásky a zároveň je nutné si uvědomit, jaký druh lásky spojujeme s roboty.

¹⁰ Uživatel 1, 6.1 2020.

¹¹ *Lars and the Real Girl* (film). Craig Gillespie USA a Kanada, 2007.

Odkazuje na lásku mezi člověkem a člověkem, věcí a člověkem nebo tvoří jiný model? Co se týče blízké budoucnosti můžeme říct, že ačkoliv sexrobotky mohou nabídnout stále lepší a sofistikovanější dialog, a i prohlášení o jejich vlastní touze, pořád je zde pouze jednosměrné pouto z hlediska zranitelnosti a skutečné touhy. Roboti nedokážou cítit emoce stejným způsobem jako lidé, i přesto, že na trhu se objevují již roboti, o kterých se tvrdí, že dokáží být “emocionální”. Stejně jako lidé rozumí a prožívají svět okolo sebe ze svého lidského hlediska, je možné, že roboti budou mít své robotí hledisko, od kterého se bude odvíjet jejich způsob prociťování či mimikování lidských emocí [Carpenter 2017:280; Scheutz, Arnold 2016]. Avšak to nakonec nebrání majitelům tvořit důvěrné vztahy k pannám nebo robotkám a spadá to do souladu s tvrzením, že technologie zdaleka nejsou pouze nástroji, ale stávají se našimi partnery či subjekty naší připoutanosti a nositelé významů [Su et al. 2019].

5 Pozitiva sexuálních robotů

Jedním z nejhlasitějších zastánců stavějících se na stranu distribuce a užívání sexuálních robotů je jednoznačně David Levy. Ten svou knihou *Love and Sex with Robots* uvedl v roce 2007 téma sexuálního vztahu s roboty do podvědomí společnosti a na akademické pole. David Levy věří, že v poměrně blízké budoucnosti bude milostný vztah člověka a robota běžný. Zároveň věří, že sexuální roboti přinesou mnoho výhod pro společnost kupříkladu menší četnost potratů, sexuálně přenosných chorob a těhotenství v pubertě, nebo by mohli napomoci k snížení případů pedofilie [Levy 2009].

Benefity nachází i na osobní rovině. Jednotlivci může přinést nové zkušenosti, získání praxe v sexuálních aktivitách a tímto způsobem zvýšit sebevědomí. Sexroboti mohou napomáhat v léčbě s různou řadou sexuálních traumat, právě skrze sexuální zkušenosti, které jsou pro daného jedince bezpečné, a má je zcela pod kontrolou. Zároveň může pomoci při vyjasnění sexuální orientace [ibid.:300-301]. Benefitovat by z nich mohli i partneři. V dlouhodobém vztahu je poměrně obvyklé, že jeden partner vyžaduje více sexu než ten druhý, nebo se partneři nemusí shodnout v sexuálních preferencích. Tyto dva aspekty patří mezi nejčastější příčiny nevěry. Sexuální roboti by mohli dané mezery ve vztahu vyplnit a přispět tak k menší četnosti podvodů ve vztahu [McArthur 2017:47-48].

David Levy tvrdí, že sexuální roboti by mohli nahradit sexuální pracovnice, a tímto způsobem redukovat prostituci. Služby sexuálních pracovnic jsou vyhledávány především z důvodu neúspěchu u opačného pohlaví, přináší méně komplikací i omezení, ale také více

příležitosti sexu s řadou různých žen. Sexuální robotky jsou schopny zajistit tyto atributy pro ty, kteří by jinak byli klienty sexuálních pracovníků. Levy věří, že sexroboti v sexuálním průmyslu dokážou nahradit jak muže, tak ženy, ačkoliv se ve své práci primárně soustředí na vztah klienta a prostitutky. Zároveň sexrobotky v roli sexuálních pracovníků mohou disponovat jednou zásadní zdravotní výhodou. Lze poměrně snadno zajistit zamezení infekčně přenosných sexuálních chorob. Návrhy jím předložené se zakládají na předpokladu, že sexuální roboti budou pouhými artefakty bez vědomí a práv srovnatelných s lidskými bytostmi. Současné studium robotiky se již zaměřuje i na myšlenky umělého svědomí (AC) zahrnující vlastnosti spojené s vnímáním sebe sama (Self), emocí, představitivostí atd. [Levy 2007].

Ve prospěch sexuálních robotů vystupuje další argument, jehož jádro je právně založeno, což někteří ze zastánců považují za rozhodující. Sex s robotem se nejčastěji odehrává v soukromí a tímto spojením nevzniká žádná újma na druhých osobách a proto se na něj může vztahovat právo na soukromí sexuálního života, kterým disponuje většina liberálních demokracií. Tedy argumenty protistrany, které do jisté míry vystupují v protikladu k tomuto právu, jsou zavádějící a svým způsobem mohou narušovat samotné demokratické a liberální principy. Na druhou stranu práva individuálního jedince nejsou vždy neomezená a někteří jistě nebudou souhlasit s tím, že vztah s robotem je čistě soukromá záležitost. Distribuce sexuálních robotů probíhá skrz komerční sféru, jenž nepochybně podléhá širším restrikcím a zákazům, na rozdíl od sféry soukromé [McArthur 2017:38].

Jeden z dalších benefitů, jenž by sexroboti společnosti mohli přinést, nachází svůj původ v hedenoistickém základu. Na sex je obecně a běžně nahlíženo jako na něco pozitivního. Jednoduše řečeno život se sexem je preferovanější než život bez sexu. Sexroboti mají potenciál k tomu maximalizovat dosažení této slasti ve světě a v důsledku toho zvyšovat úroveň celkového štěstí společnosti. Nutno podotknout, že ne všichni by s tímto tvrzením plně souhlasili, avšak je prokazatelné, že s uspokojivým sexuálním životem se pojí mnoho výhod, jako je například úbytek hmotnosti, nižší míra stresu, lepší krevní tlak, nižší míra rakoviny prostaty u mužů nebo lepší spánek. Je doloženo, že k dosažení výhod, které vyplývají ze sexu s člověkem, pouhá masturbace nestačí. Samozřejmě není dosud jasné, zda sex s robotem bude přinášet podobné výhody jako sex s člověkem, je však velice pravděpodobné, že to bude přinášet jiné výsledky než prostá masturbace. Při sexu s robotem je vyžadovaná jistá dávka fyzické námahy, ne-li možná větší než při běžném sexu s

člověkem. Následně na dotek se robot zdá dostatečně realistický a velice věrohodně ztvárňuje lidskou pokožku [ibid.:38-40].

Právě sexroboti by mohli představovat východisko pro skupiny lidí, kteří nemají z různých důvodů uspokojivý sexuální život. Zejména jako jedno z řešení pro těžce fyzicky či mentálně postižené nebo staré lidí s neurodegenerativními chorobami, jako je například Alzheimerova choroba. Je na místě přistupovat k nucené formě sexuální deprivace jako k újmě. Nicméně i přesto, že lidé mají legitimní zájem a akceptují, že je sex prospěšný, a tedy morálně relevantní, zkrátka není dostatečně důležitý k tomu, aby se stal objektem práv stejným způsobem jako ostatní lidské potřeby [Di Nucci 2017:82]. Ačkoliv by mnozí lidé raději volili lidského partnera či partnerku, mohou preferovat sexuálního robota před úplným celibátem. Mohli by ale sexroboti nabídnout životaschopné řešení pro tuto stále hlasitější skupinu, nebo by jednoduše rozšířili jejich sociální izolaci či změnili vnímání ženy jako nelidského zboží [Gersen 2019:1808]?

Další nerovnosti v tomto okruhu mohou být zapříčiněny demografickou podmíněností. V některých oblastech může být výrazně početnější jedno pohlaví nad druhým. Nejvýraznějším příkladem nám mohou být důsledky politiky jednoho dítěte v Číně. Navíc někdy může být dokonce nebezpečné pouze hledat preferovaného partnera/ku, třeba z důvodů netolerance vůči LGBT komunitě. Dalšími oblastmi jsou například vězení, armáda nebo důlní tábory [McArthur 2017:45].

Následující téma výroby dětských sexuálních robotů je předmětem mnoha kontroverzí a figuruje jak na straně sexuálních robotů, tak naopak je předmětem opozičních diskusí. Jak jsem již nastínila výše v kapitole *2.4 Anomalie ve světě robotů*, výroba sexuálních robotů se neomezuje pouze na výrobu robotů představující dospělé jedince. Ronald Arkin, ředitel Mobile Robot Lab na konferenci o robotice v červenci 2014, tvrdil, že sexuální roboti podobající se malým dětem by mohli být použity k léčbě pedofilů takovým způsobem, jakým se využívá metadon při léčbě drogově závislých [Strikwerda 2017: 144].

6 Negativa sexuálních robotů

Jedním z hlavních aktérů stavějící se na pomyslnou stranu barikády je jednoznačně Campaign Against Sex Robot (dále pouze CASR) v čele s aktivistkou Kathleen Richardson. CASR byla založena v roce 2015, aby varovala před nebezpečím normalizace vztahů se stroji a s tím spojenou dehumanizací žen. Mezi jejich hlavní cíle patří zákaz sexuálních robotek

znázorňující ženy, dívky a děti, zpochybnění normalizace vztahu sexuální robotky a člověka v kontextu nahrazování skutečné ženy a následně nabídnout alternativu relačního modelu sexu, sexuality informované vzájemností a technologické vize, v které jsou ženy ceněné. Důležité je pro ně i spolupráce s ostatními, kteří si váží důstojnosti žen a dívek [CAMPAIGN AGAINST SEX ROBOTS 2021].

Richardson též reaguje negativně na Levyho ideu nahrazení sexualních pracovníků sexuálními robotkami. Odmítá tezi, že sexuální robotky jako suplement za sexuální pracovnice, by dokázaly omezit a redukovat prostituci. Argumentuje studiemi, jež prokázaly, že výskyt nových sexuálních technologií naopak dopomáhá k rozkvětu sexuálního průmyslu. Na trhu je možné nalézt již několik dostupných produktů, jako jsou například syntetické sexuální či nafukovací panny, a není prokázána žádná souvislost, že by tyto umělé náhrady mohly pomoci se snížením prostituce, tak jak vykládá Levyho hypotéza, která není ničím podložená. Následně poukazuje na mužský přístup vůči prostituci, který pojí s povyšováním svých potřeb nad potřebami druhých, nízkou mírou empatie a objektivací daných žen [Richardson 2016b:291].

Následující bod, který si zaslouží pozornost je otázka znásilnění robotů. Je vůbec možné znásilnit robota? Styk se sexuálním robotem se obecně nepovažuje jako sex, ale jako forma masturbace. I přesto se někomu může zdát, že to, co prožívá s robotem, je srovnatelné se zkušeností s člověkem. Pokud na druhou stranu sex s takovými roboty nikdy není reprezentací znásilnění – a zvláště pokud je to proto, že roboti byli navrženi tak, aby vždy souhlasili se sexem, může být design sexuálních robotů neetický pro to, co by vyjadřoval o sexualitě žen. Mohlo by to evokovat myšlenku, že ženy jsou vždy k dispozici k ukojení sexuálních potřeb. Sparrow tuto premisu podtrhuje argumentem, že právě předpoklad, že ženy jsou vždy dostupné k sexu je klíčová pro tzv. “kulturu znásilnění” [Sparrow 2017].

Pokud přijímáme definici znásilnění jako jakýkoliv nedobrovolný sexuální styk bez existence souhlasu, tak se v zápětí objeví několik dalších problematických okruhů. Prvním z nich je, že sexuální styk s robotem je prvotně nedobrovolný, protože pokud robot není morálním činitelem, není poté schopen udělit jakýkoliv souhlas. Další sporný bod s klasifikací robotického znásilnění vyzdvihuje otázku: Co vůbec můžeme považovat za signál nesouhlasu nebo co by vedlo k absenci racionální víry v souhlas? Idea realistických ženských sexrobotek, které by mohly výslovně odmítnout sexuální styk či dokonce imitovat křik s cílem dosažení fantazie znásilnění, je velmi problematická, neetická a velice aktuální. Pro příklad

již výše zmíněná sexuální robotka Roxxy dává na výběr z několika předprogramovaných povah a jednou z nich je právě "Frigid Farah", v jejímž popisu se objevuje zmínka, že pokud se budete dotýkat jejich intimních partií, spíše neocení vaše konání, a ačkoliv je tento popis poměrně nedostatečný, signalizuje možnou míru nesouhlasu [Danaher 2017b; Sparrow 2017]. Sex s robotem za jistých okolností může představovat znásilnění ženy, což vyjadřuje neúctu k ženám, a potencionálně by to mohlo vést i k zvýšení počtu znásilnění. Navrhování ženských sexbotů právě pro účel ukojení sexuální fantazie znásilnění a jejich následná propagace může vypadat pozoruhodně podobně jako reklama na potěšení ze znásilnění skutečných žen a jistým způsobem jej tedy i podporovat [Sparrow 2017].

Ústředním bodem kritiky se také stává již zmíněná možná výroba a distribuce dětských sexuálních robotek. Ačkoliv dětské sexuální roboty se doposud nevyrobí, je možné sehnat dětskou sexuální pannu a je tedy velice pravděpodobně pouze otázkou času, než se na trh dostanou i v robotické verzi. Stejně tak jako sexuální robotky, zobrazující především dospělé ženy, jsou dětské sexuální roboty realistickou reprodukcí předpubertálních dětí, shodující se ve vzhledu i velikosti s anatomicky přesnými genitáliemi a je do jisté míry i možností customizace. Kromě volby věku a pohlaví je možné přizpůsobit i výraz tváře, jenž bude robot mít (šťastný, smutný, naštváný atd.) [Maras, Shapiro 2017:4-5]. Richardson nesouhlasí s myšlenkou, že by jejich produkce mohla dopomoc k snižování zneužívání nezletilých. Vidí v tom podobnou nesmyslnou logiku, jako kdybychom chtěli rasismus vyřešit pomocí robotů s tmavou pletí, na kterých by si rasisti mohli vybit svůj vztek [ideacity 2017]. Studie naznačují, že ačkoliv ne všichni, kteří masturbují při dětské poronografii, sexuálně zneužívají děti, ale její sledování zvyšuje riziko, že tak někdy doopravdy učiní. Propojení fantazie a následného orgasmu jako formy odměny v tomto případě může posilovat deviantní chování a zvyšovat riziko zneužívání dětí. Zároveň, pokud by systém propagoval prodej a distribuci sexuálních robotek, mohlo by to podporovat neutralizaci pocitů studu a minimalizovat negativní postoje většinové společnosti spojené se zneužíváním dětí [Maras, Shapiro 2017].

Další rizikový okruh, jenž přesahuje oblast sociální kritiky, poukazuje na nebezpečí, které může přijít ze samotné technologie vyvinuté pro sexuální roboty. Sexuální roboti, disponující stále se vyvíjející umělou inteligencí, mohou vést k neznámým a nepředvídatelným rizikům. Mohou se zde objevit také nové hrozby kybernetické bezpečnosti, které nelze plně vyřešit stávajícími regulačními procesy, jež fungují pro jiné produkty. Laxní

bezpečnostní opatření mohou nezvaným stranám umožňovat sběr a ukládání informací, zaznamenání zvukových i vizuálních nahrávek nebo potencionálně vést až k dálkovému ovládní robotů [Galaiti et al. 2019]. Pro sběr dat mohou na jedné straně existovat i racionální a funkční důvody jako například pro zpětnou vazbu vývojářům k detekci slabých míst a chyb. Na druhé straně je ohrožení autonomie informací potenciálně škodlivá pro uživatele a vysílání syntetických špiónů za účelem prozkoumání lidského sexuálního života by se svým způsobem dalo považovat za zneužití [Bendel 2017].

7 Diskuze

Technologické změny nevyhnutelně přináší i změny sociální. Nástup sexuálních robotů má potenciál zasahovat do struktur nynější společnosti. Je morálně špatné poskytovat iluze lidem a slibovat, že mohou navázat smysluplné spojení se sexuální robotkou? Nebo je to pouze další článek ve vývoji technologického světa? Jakým způsobem se posune chování budoucí generace, vyrůstající ve všudypřítomnosti robotů? Technologie používané lidmi tvarují a jsou tvarovány v jejich kontextu užívání. Sociální normy, hodnoty a morální aspekty jsou propojeny s technologiemi, což posiluje nebo mění naši víru či praxi. Dá se říct, že jakmile humanoidní robot vstoupí do sociálního prostředí, změní rozdělení povinností a rolí i způsob jednání lidí v kontextu dané situace používání [de Graaf 2016]. Ačkoliv si uvědomujeme příchod změn, pouze zřídka se setkáváme s přesnými předpověďmi toho, jak se bude sociální chování vyvíjet v souvislosti se zavedením nových technologií. Pokusím se nastínit potencionální důsledky změn, jež by mohly nastat.

Sociální změny vyvolané sexuálními roboty jsou na obzoru. Některé prvky lze poměrně snadno předvídat. Například je pravděpodobné, že se nadále bude zvyšovat podíl mladých dospělých, jenž se rozhodnou zůstat svobodní [Adshade 2017:306]. V současnosti má společnost tendenci se soustředit na uspokojení. Podle Baumanna [2014] si jedinec začíná uvědomovat, že dlouhodobé vztahy již nejsou výhodné. Lidé mají sklon znejistit ve vztahu, jenž nám nedokáže slíbit “happy end”, protože si uvědomují, že jsou ve světě další lidé, kteří by možná naše potřeby mohli vyplnit lépe. Ve spotřebitelské kultuře jako je ta naše, jsou upřednostňovány produkty připravené k okamžitému použití, ihned přinášející uspokojení a výsledky. Nejlépe s možností rychlé opravy a záruky vrácení peněz [ibid.:1-7].

Jaká situace však nastane, pokud budou dostupné a propagované sexuální robotky, slibující příslib jak pravé lásky, tak zároveň i rozmanitosti? Jakým způsobem to ovlivní

vztahy a povahu instituce manželství? Momentálně již probíhají jisté inovace a revoluce v manželství: stále více se stupňuje snaha o přijetí i jiných forem vztahu než pouze monogamického nebo o opouštění univerzálního konceptu manželství. Sexuální roboti se mohou zasadit o to, aby tyto koncepty byly rozsáhleji přístupné. Mohou urychlit již probíhající změny poměrně drastickým způsobem [Adshade 2017: 306].

Příchod sexuálních robotů vyvolává rozporuplné pocity napříč celou společností. Jeden z nejproblematictějších aspektů, jenž ve mně vyvolává největší znepokojení, není ani tak objektivizace žen či strach, že robotické ženy by eventuálně mohly nahradit ty skutečné, ale míra vyvolaných citů k robotickým společníkům. Domnívám se, že je pravděpodobné, že někteří majitelé mohou dojít až do krajních situací, kdy se pro ně prodávaná iluze promění na realitu a existenci svého sexuálního robota budou považovat nad přítomnost reálného živého partnera. Tedy pokud bude jedinec vnímat ztrátu či ujmu svého milovaného technologického společníka silněji než lidské neštěstí, mohlo by to způsobit celkové oslabení sounáležitosti mezi lidmi. Právě proto považuji za rozhodující stanovení jasných hranic, které budou zdůrazňovat limity robotické lásky.

John Sullins [2012] představuje tři etické konstrukční úvahy, věnující se právě aspektům lásky, které by měly být respektovány při výrobě sexuálních robotů. Za prvé navrhuje, že roboti by měli být konstruováni tak aby nepobláznili uživatele k přisuzování více citů ke stroji, než je přípustné. Za druhé by návrháři robotů měli být obezřetní ve způsobu, jakým jejich vynálezy využívají lidské psychologie a v neposlední řadě by roboti měli být navrhováni tak, aby záměrně nelhali jejich uživatelům za účelem manipulace.

Musíme brát na vědomí všechna úskalí a možná rizika, které vyvstávají ze sociální robotiky. Možné etické a legální usměrňování a regulování by mělo být postaveno na základě více výzkumů, zkoumajících jak dlouhodobý, tak krátkodobý vliv interakcí mezi robotem a člověkem na individuum i komunitu. Aktuálně takovéto výzkumy stále nejsou k dispozici, stejně tak není integrovaný systematický popis těchto interakcí, natož teorie zahrnující jevy, vyplývající z interakcí člověka a robota, které sahají až do podvědomí psychologických mechanismů sociálního poznání [Seibt, Damholdt, Vestergaard 2020:115].

8 Závěr

Tato práce pojednávala o fenoménu sexuálních robotů. Nejčastěji jsou to robotky v těle realistické sexuální panny, disponující umělou inteligencí. Sexuální robotky mají symbolizovat představu “dokonalé ženy”, mladé, krásné a sexuálně dostupné. Jsou produktem dominantní bílé mužské kultury, jejíž ideál krásy, který je inspirovaný pornografickým zobrazením žen, se odráží do jejich výtvorů.

Námět sexuálních robotů se již v lidských představách objevoval od nepaměti. V rámci této práce jsem vybrala několik nejznámějších mýtů a příběhů, obklopujících sexuální roboty, na kterých jsem demonstrovala problematické okruhy a hranice, kterých se dotýkají. Jako například přenášení atributů božství na lidi nebo pradávný strach nahrazení nástupci. Právě tyto spory, znázorňované v mýtech a literárních i filmových dílech, ožívají s nástupem sexuálních robotek.

Sexuální roboti v současnosti nejsou vytvářeny pouze k účelům naplnění sexuálních tužeb. Jsou designováni takovým způsobem, aby byly schopné vyplnit i emocionální nároky spotřebitele. Snaží se ztělesnit fantazii kompletní dokonalého společníka. Svojí existencí se dotýkají meze, oddělující člověka a robota. Svými schopnostmi a vizáží podporují zdání, že jsou vhodnými objekty pro sdílení důvěrných oblastí lidského života, sexuality, intimity a emocí, což naopak může dopomoci i k tomu, aby samotný stroj byl vnímán jako subjekt schopný tyto emoce oplácet.

Cílem této práce bylo seznámit čtenáře s pojmem sexuálních robotů, popsat, jakým způsobem je vnímán vztah sexuálního robota a člověka, a následně načrtnout problematické oblasti, kterých se tito roboti dotýkají. Představila jsem protipóly obou stran a jejich nejzákladnější argumenty, které si paradoxně velice často protirečí. Na jedné straně věří, že sexuální robotky budou pro společnost prospěšné a mohou omezit četnost prostituce, znásilnění nebo pedofilie, také mohou poskytnout sexuální uspokojení a společnost lidem, kteří by jinak v tomto ohledu strádali, například především seniorům, zdravotně či mentálně postiženým nebo asociálním jedincům. Na druhé straně se vůči sexuálním robotům vymezují odpůrci a kritici a poukazují na problematické faktory. Sexuální roboti prý naopak mohou všechny výše vyjmenované deviace svým způsobem propagovat a podporovat. Dále upozorňují na objektivizaci žen a zdůrazňování genderových stereotypů. Možné související nebezpečí se týká také umělé inteligence, jejíž neustálý vývoj může vést k nepředvídatelným rizikům v kybernetické bezpečnosti.

Měli bychom být na pozoru, jelikož sexuální roboti přicházejí a nepochybně s nimi přijdou i společenské změny. Považuji za důležité, aby se akademické kapacity soustředily na sledování a popisování cesty sexuálních robotů, protože potencionální implikace přesahují pouze sexuální oblast.

9 Seznam použité literatury a zdrojů

Adshade, M. „Sexbot-Induced Social Change: An Economic Perspective.“ Pp. 306-318 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Appel, M., C. Marker, M. Mara. 2019. „Otakuism and the Appeal of Sex Robots.“ *Frontiers in Psychology*, 10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.00569>.

Atanasoski, N., K. Vora. 2020. „Why the Sex Robot becomes the Killer Robot. Reproduction, Care, and the Limits of Refusal.“ *Spheres: Journal for Digital Cultures*, 6.

Bame, Y. 2017. Sex with a robot? 1 in 4 men would consider it [online]. Yougov.com [cit. 6. 4. 2021]. Dostupné z: <https://today.yougov.com/topics/relationships/articles-reports/2017/10/02/1-4-men-would-consider-having-sex-robot>.

Bauman, Z. 2004. *Individualizovaná společnost*. Praha: Mladá Fronta.

Bauman, Z. 2014. *Liquid Love: On the Frailty of Human Bonds*. Editorial: Cambridge ; Malden: Polity Press.

Bendel, O. 2017. „Sex Robots from the Perspective of Machine Ethics.“ *Lecture Notes in Computer Science*, 17–26. https://doi.org/10.1007/978-3-319-57738-8_2.

Breazeal, C. L. 2002. *Designing sociable robots*. Cambridge, Mass. ; London: Mit Press.

CAMPAIGN AGAINST SEX ROBOTS [online]. 2021. Campaignagainstsexrobots.org [cit. 10. 4. 2021]. Dostupné z: <https://campaignagainstsexrobots.org/>.

Carpenter, J. 2017. „Deus Sex Machina: Loving Robot Sex Workers and the Allure of an Insincere Kiss.“ Pp. 227- 305 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Cassidy, V. 2016. For the Love of Doll(s): A Patriarchal Nightmare of Cyborg Couplings. *ESC: English Studies in Canada*, 42(1-2), 203–215. <https://doi.org/10.1353/esc.2016.0001>.

Ciambrone, D., V. C. Phua, E. Avery. 2017. „GENDERED SYNTHETIC LOVE: REAL DOLLS AND THE CONSTRUCTION OF INTIMACY.“ *International Review of Modern Sociology*, 43(1), 59–78.

Cranny-Francis, A. 2013. *Technology and touch : The biopolitics of emerging technologies*. Houndmills, Basingstoke, Hampshire ; New York, Ny: Palgrave Macmillan.

Cranny-Francis, A. 2016. „Is data a toaster? Gender, sex, sexuality and robots.“ *Palgrave Communications*, 2(1). <https://doi.org/10.1057/palcomms.2016.72>.

Danaher, J. 2017a. „Should We Be Thinking about Robot Sex?” Pp. 9-21 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Danaher, J. 2017b. „Robotic Rape and Robotic Child Sexual Abuse: Should They be Criminalised?” *Criminal Law and Philosophy*, 11 (1):71-95.

Danaher, J., N. McArthur. 2017. *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

de Graaf, M. M. A. 2016. „An Ethical Evaluation of Human–Robot Relationships.“ *International Journal of Social Robotics*, 8(4), 589–598. <https://doi.org/10.1007/s12369-016-0368-5>.

Di Nucci, E. 2017. „Sex Robots and the Rights of the Disabled.“ Pp. 81-98 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Döring, N., S. Pöschl. 2018. „Sex toys, sex dolls, sex robots: Our under-researched bed-fellows.“ *Sexologies*, 27(3). <https://doi.org/10.1016/j.sexol.2018.05.009>.

Elder, J. 2020. AI sex robots are selling well, but experts call for regulation [online]. Business Insider [cit. 8. 3. 2021] Dostupné z : <https://www.businessinsider.com/ai-sex-robots-are-selling-well-realdoll-regulated-2020-6>.

Ferry, L. 2020. *Řecké mýty : mytologie a filosofie*. Praha: Garamond.

Galaitzi, S. E., C., O Hendren, B. Trump, I. Linkov. 2019. „Sex Robots—A Harbinger for Emerging AI Risk.“ *Frontiers in Artificial Intelligence*, 2. <https://doi.org/10.3389/frai.2019.00027>.

Gersen, J. S. 2019. „Sex Lex machina.“ *Columbia Law Review*, 119(7), 1793-1810.

Giddens, A. 1992. *The Transformation of Intimacy : Sexuality, Love and Eroticism in Modern Societies*. Stanford, Ca: Stanford University Press.

González-González, C., R. M. Gil-Iranzo, P. Paderewsky. 2019. „Sex with robots: analyzing the gender and ethics approaches in design.” In *Proceedings of the XX International Conference on Human Computer Interaction* (1-8). <https://doi.org/10.1145/3335595.3335609>.

Haraway, D. 1991. *Simians, Cyborgs, and Women : The Reinvention of Nature*. New York: Routledge.

Cheok, A. D., K. Karunanayaka, E. Y. Zhang. 2017. „Human-robot love and sex relationships.“ Pp. 193-220 in P. Lin, K. Abney, R. Jenkins (eds.). *Robot Ethics: From Autonomous Cars to Artificial Intelligence*. Oxford University Press.

Cheok, A. D., E. Y. Zhang. 2019. *Human-Robot Intimate Relationships*. Springer International Publishing.

ideacity. 2017. “Dr. Kathleen Richardson - Sex with Robots: No!” [video] YouTube [cit. 3. 4. 2021]. <https://www.youtube.com/watch?v=spn1Yu3jBjY>.

Johnson, D. G., M. Verdicchio. 2019. „Constructing the Meaning of Humanoid Sex Robots.“ *International Journal of Social Robotics*, 12(2), 415–424. <https://doi.org/10.1007/s12369-019-00586-z>.

Kleeman, J. 2017. The race to build the world’s first sex robot [online]. The Guardian [cit. 26. 3. 2021]. Dotupné z: <https://www.theguardian.com/technology/2017/apr/27/race-to-build-world-first-sex-robot>.

Knafo, D. 2015. „Guys and Dolls: Relational Life in the Technological Era.“ *Psychoanalytic Dialogues*, 25(4), 481–502. <https://doi.org/10.1080/10481885.2015.1055174>.

Langcaster-James, M., G. R. Bentley. 2018. „Beyond the sex doll: post-human companionship and the rise of the ‘alldoll’.“ *Robotics*, 7(4). <https://doi.org/10.3390/robotics7040062>.

Leach, T. 2018. „Who is their person? Sex robot and change.“ *Queer-Feminist Science & Technology Studies Forum*, 3, 25–39.

Lee, J. 2017. *Sex Robots : The Future of Desire*. Cham, Switzerland: Palgrave Macmillan.

Levy, D. 2007. „Robot Prostitutes as Alternatives to Human Sex Workers.“ In IEEE international conference on robotics and automation, Rome.

Levy, D. 2009. *Love and Sex with Robots : The Evolution of Human-Robot Relationships*. London Duckworth Overlook.

Maras, M. H., L. R. Shapiro. 2017. „Child sex dolls and robots: more than just an uncanny valley.“ *Journal of Internet Law*, 21(6), 3-21.

McArthur, N. 2017. „The Case for Sexbots.“ Pp. 37-52 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Middleweek, B. 2020. „Male homosocial bonds and perceptions of human–robot relationships in an online sex doll forum.“ *Sexualities*, 24(3), 370–387. <https://doi.org/10.1177/1363460720932383>.

Morsünbül, Ü. 2018. „Attachment and sex with robots: An assessment from mental health perspective.“ *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*, 10(4), 417-429.

Muehlhauser, L., N. Bostrom. 2014. „Why we need friendly AI.“ *Think*, 13(36).

Nomura, S., K. S. Teh, H. A. Samani, I. Godage, M. Narangoda, A. D. Cheok, O. Katai. 2009. „Feasibility of social interfaces based on tactile senses for caring communication.“ In *the 8th international workshop on SID* (68).

Nyholm, S. 2020. *Humans and robots : Ethics, agency, and anthropomorphism*. London ; New York: Rowman & Littlefield International, Ltd.

Quinn, J. F., C. J. Forsyth. 2005. „Describing sexual behavior in the era of the Internet: A typology for empirical research.“ *Deviant Behavior*, 26(3), 191-207.

Richards, R., C. Coss, J. Quinn. 2016. „Exploration of relational factors and the likelihood of a sexual robotic experience.“ In *International Conference on Love and Sex with Robots* (97-103). Springer, Cham.

Richardson, K. 2016a. „Sex robot matters: slavery, the prostituted, and the rights of machines.“ *IEEE Technology and Society Magazine*, 35(2), 46-53.

Richardson, K. 2016b. „The asymmetrical'relationship' parallels between prostitution and the development of sex robots.“ *ACM SIGCAS Computers and Society*, 45(3), 290-293.

Seibt, J., M. F. Damholdt, C. Vestergaard. 2020. „Integrative social robotics, value-driven design, and transdisciplinarity.“ *Interaction Studies*, 21(1), 111-144.

Scheutz, M., T. Arnold. 2016. „Are we ready for sex robots?“ *2016 11th ACM/IEEE International Conference on Human-Robot Interaction (HRI)*. <https://doi.org/10.1109/hri.2016.7451772>.

Sparrow, R. 2017. „Robots, Rape, and Representation.“ *International Journal of Social Robotics*, 9(4), 465–477. <https://doi.org/10.1007/s12369-017-0413-z>.

Strikwerda, L. 2017. „Legal and Moral Implications of Child Sex Robots.“ Pp. 144-164 in J. Danaher, N. McArthur (eds.). *Robot sex : Social and Ethical Implications*. Cambridge, Massachusetts: The Mit Press, Cop.

Su, N. M., A. Lazar, J. Bardzell, S. Bardzell. 2019. „Of Dolls and Men.“ *ACM Transactions on Computer-Human Interaction*, 26(3), 1–35. <https://doi.org/10.1145/3301422>.

Sullins, J. P. 2012. „Robots, Love, and Sex: The Ethics of Building a Love Machine.“ *IEEE Transactions on Affective Computing*, 3(4), 398–409. <https://doi.org/10.1109/t-affc.2012.31>.

Szczuka, J. M., N. C. Krämer. 2016. „Influences on the intention to buy a sex robot.“ In *International Conference on Love and Sex with Robots*, 72-83. Springer, Cham.

The Doll Forum • Index page. 2021. [online] Dollforum.com [cit. 3. 4. 2021]. Dostupné z: <https://dollforum.com/forum/index.php>.

This Morning. 2017. “Holly and Phillip Meet Samantha the Sex Robot | This Morning.” [video] YouTube [cit. 3. 4. 2021]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=AqokkXoa7uE>.

Turkle, S. 2005. *The second self : computers and the human spirit*. Cambridge, Mass.: Mit Press.

Voldřichová Beránková E. 2012. *Učíňme člověka ke svému obrazu : Pygmalion, Golem a automat jako tři verze mýtu o umělém stvoření (nejen) v Budoucí Evě Villierse de l'Isle-Adam*. Praha: Nakladatelství Karolinum.

Watercutter, A. 2015. Ex Machina Has a Serious Fembot Problem [online]. Wired [cit. 5. 3. 2021] Dostupné z : <https://www.wired.com/2015/04/ex-machina-turing-bechdel-test/>.

10 Resume

The topic of this bachelor thesis is focused on the phenomena of artificial sexual robots.

Sexual robots are machines with an appearance, movements and behavior similar to a human being with the possibility of sexual and romantic interaction. They embody a conflict between human and machine distinction. In its human-like form they challenge established social norms and further transformation of social norms. Deeper understanding of how sex robots are being offered, perceived and accepted as an alternative partners can help to recognize these future changes. The foregoing discussion has attempted to outline the outcoming ethical challenges and describe possible incoming changes that may affect social structures. The aim of this paper was to bring better understanding to the whole subject, to manifest boundaries which they touch and possible risks or advantages which may arise with expand of sexual robots.